

สวดอ้อนวอนสิ ฮีลามัน

โดย เคย์ล เชิร์ล
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

วันนี้เป็นวันแรกที่ฮีลามันไปโรงเรียน เขาสวมเสื้อตัวโปรด และมีดินสอแท่งใหม่ ครูคนใหม่ให้เขานั่งโต๊ะร่วมกับเพื่อนๆ ของเขา ซิลเวสเตอร์, ฮอร์เฮ และมิเกล วันนี้เป็นวันที่ดี

“เก็บของลงจากโต๊ะนะคะ” ซินญูร่า มาร์ตินเชกล่าว “ได้เวลาอาหารกลางวันแล้ว”

ครอบครัวของฮีลามันมักจะสวดอ้อนวอนร่วมกันก่อนรับประทานอาหารเช้า เขายกมือขึ้น “ซินญูร่า มาร์ตินเชครับ เราจะสวดอ้อนวอนก่อนรับประทานอาหารเช้าไหมครับ?”

ซินญูร่า มาร์ตินเชยิ้มให้ฮีลามัน “หนูสวดอ้อนวอนให้

อาหารของตนเองได้ค่ะ”

ฮีลามันและเพื่อนๆ เปิดดูอาหารกลางวันของตน

“สวดอ้อนวอนคืออะไรล่ะ?” ซิลเวสเตอร์ถาม

“คือการพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์” ฮีลามันตอบ

“เป็นวิธีที่เราขอบพระทัยพระองค์สำหรับอาหารของเรา”

“นายสวดอ้อนวอนเพื่อเราทุกคนด้วยได้ไหม?” มิเกลถาม

ฮีลามันกอดอก เพื่อนทั้งสามคนของเขากอดอกตามเช่นกัน

ฮีลามันหลับตาและก้มศีรษะลง เพื่อนๆ ทำตามเช่นกัน

จากนั้นฮีลามันกล่าวคำสวดอ้อนวอน เหมือนอย่างที่

ครอบครัวเขาทำ เขาขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับ

วันที่ดีและสำหรับอาหารกลางวันของพวกเขา เขาขอพร

ให้อาหาร และจบในพระนามของพระเยซูคริสต์และกล่าวว่า “เอเมน”

ซิลเวสเตอร์, ฮอร์เฮ และมิเกลเงยหน้าขึ้น

“พวกนายสามารถพูด เอเมน ได้ด้วยนะ” ฮีลามัน

กล่าว

เพื่อนๆ ยิ้มกว้างและกล่าวว่า “เอเมน”

วันรุ่งขึ้นตอนพักเที่ยง ซิลเวสเตอร์บอกว่า “สวดอ้อนวอนสิ ฮีลามัน”

“ใช่ สวดอ้อนวอนเลข ฮีลามัน” มิเกลกล่าว ฮอร์เฮพยักหน้าเห็นด้วย

ฮีลามันจึงสวดอ้อนวอนอีกครั้ง คราวนี้เขาสวดอ้อนวอนว่าเขาจะรู้สึกขอบคุณเป็นพิเศษที่คุณแม่ทำแซนดวิชแฮมชีสให้เขา ซึ่งเป็นของโปรดของเขา เขาทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยพวกเขาเรียนได้ดีในชั้นเรียนวันนี้

ทุกวันตอนพักเที่ยง เพื่อนของฮีลามันจะพูดว่า “สวดอ้อนวอนสิ ฮีลามัน” และฮีลามันก็สวดอ้อนวอนทุกวัน เขาสวดอ้อนวอนกับเพื่อนๆ ทุกวันเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์

วันจันทร์ถัดมา ตอนพักเที่ยง มิเกลกล่าวว่า “วันนี้ฉันจะสวดอ้อนวอนเอง”

ฮีลามันแปลกใจ เขากอดอก หลับตา ก้มศีรษะ และฟังขณะมิเกลสวดอ้อนวอน

มิเกลเริ่มโดยพูดว่า “พระบิดาบนสวรรค์” เขาขอบพระทัยพระองค์สำหรับอาหารของพวกเขาและขอให้พระองค์ทรงอวยพรอาหาร เขาจบในพระนามของพระเยซูคริสต์และกล่าวว่า “เอเมน”

“เอเมน!” ฮีลามันและฮอร์เฮกล่าว
 “เอเมน” ซิลเวสเตอร์กล่าว “ฉันไม่ยักรู้ว่านายสวดอ้อนวอนได้”
 “ฉันเรียนรู้โดยฟังจากฮีลามัน” มิเกลตอบ “ฉันถามคุณแม่ว่าคุณแม่ว่าขอสวดอ้อนวอนให้พรอาหารที่บ้านได้ไหม พวกเขาบอกว่าได้ ฉันเลยสวดอ้อนวอนอย่างที่ฮีลามันทำ”
 “ว้าว!” ซิลเวสเตอร์พูด “ฉันคิดว่าจะถามคุณแม่ว่าคุณแม่ว่าสามารถสวดอ้อนวอนให้พรอาหารด้วยได้ไหม”
 “ฉันก็จะทำด้วย!” ฮอร์เฮกล่าว
 ฮีลามันยิ้ม เขาตั้งใจที่สามารถช่วยให้เพื่อนๆ เรียนรู้ที่จะพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์ เขารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเขา และพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเพื่อนๆ ของเขาด้วย ●
 เรื่องนี้เกิดขึ้นในเม็กซิโก

